

NÉPTÁNCVILÁG: HA GYÖNGYÖS, AKKOR VIDRÓCZKI

Betyár névvel, betyárurol ropják

Lassan négy évtizede, hogy a gyöngyösi Vidróczki Néptáncgyűttes "betáncolta" magát abba az örökmozgóba, mely táncörökségünk életetését vállalta fel. Nekik is van azonban perpetuum mobiléjük: *id. Zeltner Imre* alapító, örökös, tiszteletbeli elnök. Ma is naponta megtalálható a Mátra Művelődési Központban, ahonnan intézi az együttes dolgait, s kritikus szemével ott van a próbákon.

- Gyöngyösre 1951-ben kerültem - tekint vissza kicsit saját életébe, de ez az a dátum, amikor itt a Mátra lábainál álmiai megvalósításához hozzáfogott.

- Gyerek és ifjúkoromban néptáncos voltam, majd oktattam is - mondja. - Előképzettségem nem volt, de 1959-1961 között alkalmam nyílt részt venni egy tanfolyamon. Szerencsém is volt. Megismerkedtem Molnár Lászlóné mátrafüredi pedagógussal, aki hozzám hasonlóan nagy kedvelője volt a néptáncnak.

A kezdetekben, 1962-ben, még nem Vidróczkinak nevezték magukat. Egyesített néptáncsoport volt a nevük. A városi kórus is hozzájuk tartozott -. Az egykori mátrai betyár nevét 1965-ben vették fel.

Az itthoni szereplések sikere, a mind több és több koreográfia ügyes betanulása felbátorította az együttest, s vezetőit, hogy benevezzenek a Ki mit tud?-ra. Az itteni siker számos országos, megyei versenyhez, külföldi fesztiválhoz adott erőt.

- Támogatóink a művelődési ház és akkori munkahelyem, a váltógyár volt - ad egy kis bepillantást működésük anyagi hátterébe Zeltner Imre. - Rendszeres anyagi juttatásban nem részesültünk.

Ma is ez a helyzet. Sőt, valamivel még nehezebb is. Maguknak kell megkeresni a forrásokat ahhoz, hogy a Vidróczki éljen, táncolhasson. A ruhák, cipők, különböző kellékek, az utazás egy-egy fesztiválra - ahová még legtöbbször nevezési díjat is

fizetni kell - sok pénzbe kerül. S ezt elő kell teremteni! A VAMAV, a MÁV-Sín Kft., a Mátra Művelődési Központ, s az önkormányzat lehetőségeikhez képest szánnak egy kis pénzt a negyvenöt tagú együttes működéséhez. Hét éve alapítványt is létrehozta. Pályázatokon, szponzorok meggyőzésével próbálják a "mindennapit" előteremteni. Idén a Nemzeti Kulturális Alaptól és a Nemzeti Gyermek- és Ifjúsági Közalapítványtól is sikerült némi pénzt kapniuk.

Id. Zeltner Imre magától talán nem is említené ezeket a dolgokat.

- A gyerekek sikere mindig elfeledteti a csúnya hátteret - mondja. - Az pedig jócskán akad. Szolnokon például, ahol az amatőr néptáncmozgalom legnagyobb fesztiválja volt, négy díjat is elnyertek. Díjazott lett a Mátrai képek koreográfiája, amit Ombódi András és Ombódi Andrásné Madai Judit készített és Németh István zenéje. Az együttes nívódíjat kapott, s mint a legstílusosabban táncoló - mivel harmadik alkalommal tartotta ilyenek őket a szakmai zsűri -, véglegesen magukénak tudhatják a Magyar Néptáncművészetért Alapítvány és Szabó Iván szobrászművész által felajánlott különdíjat.

Ismételni tudott a Vidróczki az "újkori" megmérettetésen is. Tavasszal ismét kiváló együttes lett. Zsúfolt volt az idei év is. A városi események állandó résztvevői, a táncosok megvillantották tudásukat az "Egri nyár"-ban is. Az Egri csillagokban működtek közre. Házigazdái voltak a már hagyományos Gyöngy néptáncfesztiválnak, aktív részesei a Gyöngyösi szüreti napoknak.

A legtöbbször persze csak a végeredményt látjuk. Rácsodálkozunk, milyen egyszerre pörög-repül a sokszoknya a lányokon, milyen ügyesen forgatják a fiúk a furkós botot... Fiatalok, szépek, kitartóak, önfeláldozóak. A vidróczkisokat látva nem kérdés, ki viszi át a kultúrát a túlsó partra...

